

การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล DEVELOPMENT OF CHILD CARE CENTER EFFECTIVENESS ADMINISTRATIVE INDICATORS

พิชญาพร ศรีหาลิง^{1*} มัณฑนา อินทุสมิต² และ สมาน นาวาลิทธิ³

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหาดคัมภีร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

* Corresponding Author E-mail : s.aphelion@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล และทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล การดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การจัดทำร่างตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบจำลองตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ดูแลเด็กเล็กศูนย์ละ 2 คนที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 12 คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 768 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้สอนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมทั้งสิ้น 1,536 คน แบ่งศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ จำนวน 384 แห่ง รวม 768 คน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน จำนวน 384 แห่ง รวม 768 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 80 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .82 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การสัมภาษณ์ด้วยการสังเคราะห์ผล การแปลความ หรือตีความเทียบเคียงการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจเพื่อหาความเหมาะสมของแบบจำลองตัวชี้วัดโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์น้ำหนักองค์ประกอบของประสิทธิผลของการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (LISREL 10) ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการสร้างและการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลจำแนกได้ 4 องค์ประกอบ 80 ตัวชี้วัด

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล พบองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ 71 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.68 – 0.86 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับตามน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง จำนวน 17 ตัวชี้วัด การจัดการเรียนการสอน จำนวน 20 ตัวชี้วัด อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม และความปลอดภัย จำนวน 17 ตัวชี้วัด และภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 17 ตัวชี้วัด

3. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวชี้วัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติ ดังนี้ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) = .33 df = 1.00 p = .57 GFI = 1.00 AGFI = .99 CFI = 1.00 และ RMSEA = .00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ แสดงว่าแบบจำลองการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามสมมติฐาน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, ประสิทธิภาพ, ตัวชี้วัด

ABSTRACT

This research was designed to study development of child care center effectiveness administrative indicators with these purposes : 1) to construct and development of child care center effectiveness administrative indicators 2) to analyze the exploratory factors of child care center effectiveness administrative indicators and 3) to test the goodness of fit between the child care center effectiveness administrative indicators of confirmatory factor analysis model towards the success of those child care centers which was developed with the empirical data. This research procedure was divided into 3 phases. Phase 1 was the indicator drafting by the interviews with 12 experts. Phase 2 was the exploratory factor analysis and phase 3 was the goodness of fit test and confirm of the indicative structural model of child care center effectiveness. The population in this study. Chief Child Development Center Teachers and child care centers under the jurisdiction of one of the local governments in the Northeast. The samples of this study were 768 child care centers. The respondents were chief of child care center and teacher totally 1,536 respondents get by Multi-stage sampling. The instrument used to collect data, semi-structured interviews. And a questionnaire about the measure (Rating Scale) total 80 deals with the whole issue of confidence. 82. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, exploratory factor analysis, content analysis for quality data, and then confirmatory analysis the appropriateness of the theoretical indicator model, Pearson's product moment correlation coefficient, confirmatory factor analysis and the test of goodness of fit between the theoretical model and the empirical data by LISREL 10. The research findings revealed that :

1. The factors of child care center effectiveness administrative indicators of 4 factors which were 1) chief of child care center leadership 2) teaching and learning 3) parent participation and 4) place and school building environment and security.

2. The exploratory factor analysis of the child care center effectiveness administrative indicators revealed that 4 factors and 71 indicators were found. According to the greatest factors loading, the result showed, the teaching and learning with 20 indicators, the parent participation with 17 indicators the place and school building environment and security with 17 indicators then the chief of child care center leadership with 17 indicators.

3. The test result of goodness of fit between the indicators' confirmatory factor analysis model and the empirical data was shown by the statistic values : $\chi^2 = .33$, $df = 1.00$, $p = .57$ $GFI = 1.00$ $AGFI = .99$ $CFI = 1.00$ and Standardized RMR = .00 show that development of child care center effectiveness administrative indicators. It was found that the model developed by the researcher was fit to the empirical data and supported the hypothesis.

Keywords : Administrative of Child Care Center, Effectiveness, Indicators

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การเป็นหน่วยงานหรือสถาบันทางสังคมที่มนุษย์จัดตั้งขึ้น เพื่อดำเนินงานตามนโยบายและวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต มนุษย์ต้องพึ่งพาองค์การในรูปแบบต่างๆ ในการตอบสนองความต้องการและความอยู่รอดในการดำเนินชีวิต องค์การที่ดำเนินงานเป็นที่ยอมรับของสังคมถือเป็นองค์การที่มีประสิทธิผล และการศึกษาถึงระดับความมีประสิทธิภาพขององค์การเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะประสิทธิผลจะบ่งบอกถึงความสามารถขององค์การและแสดงถึงความจำเป็นที่สังคมจะต้องมีองค์การเหล่านั้นอยู่ (วันชัย มีชาติ, 2549) ดังนั้นประสิทธิผลขององค์การ (Organizational Effectiveness) จึงเป็นความสามารถขององค์การในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด บุรณาการเพื่อความอยู่รอดและธำรงรักษาแบบแผนที่ดีขององค์การ (พิติชาย ต้นปิติ, 2547) การศึกษาประสิทธิผลขององค์การจึงควรเกี่ยวข้องกับองค์การในทุกองค์ประกอบอย่างชัดเจนเพราะองค์การที่มีประสิทธิผลย่อมมีองค์ประกอบที่เอื้อและตอบสนองต่อภารกิจหรือวัตถุประสงค์ขององค์การได้ในสภาวะการณ์ต่างๆที่มีการเปลี่ยนแปลงรอบที่อยู่เสมอๆ องค์การทางด้านการศึกษาคือองค์การที่มักได้รับผลกระทบในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงบทบาทและแนวทางการดำเนินงานตามภาวะเศรษฐกิจการเมืองและวัฒนธรรมของกระแสโลกาภิวัตน์มาโดยตลอด (กมล สุตะประเสริฐ, 2554)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นในการพัฒนาต่างๆโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา โดยมีความคาดหวังว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นอีกข้อต่อที่สำคัญในการนำนโยบายของรัฐบาลสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา การที่องค์การจะสามารถบรรลุภารกิจนั้นเพียงใดวัดได้จากประสิทธิผลขององค์การ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานซึ่งมีภาระหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาเด็ก ล้วนแต่มีบทบาทที่สำคัญในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาทั้งสิ้น ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดตั้งและดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

พร้อมทั้งรับถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งเดิมอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของส่วนราชการต่างๆ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุกๆ ด้าน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ และได้มาตรฐาน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา (ขั้นพัฒนา) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานการศึกษาชาติ (สำนักประสานและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น. ม.ป.พ.) ซึ่งผลที่ได้จากการดำเนินงานตามมาตรฐานดังกล่าวจะสะท้อนถึงสาเหตุของควมมีคุณภาพหรือไม่มีคุณภาพของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและแสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบให้การดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และคุณภาพการให้บริการ โดยใช้กระบวนการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการต่อกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถือเป็นสัญญาการปฏิบัติราชการและใช้ประเมินผลการปฏิบัติราชการในปีงบประมาณนั้นๆ ด้วย 4) และจากข้อสังเกตประกอบการประเมินพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกกำหนดกรอบภารกิจ เป้าหมาย และมาตรฐานการทำงานอย่างชัดเจนรอบด้าน โดยมุ่งที่ผลสัมฤทธิ์สุดท้าย แต่ไม่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่นำไปสู่เป้าหมายหรือพิจารณาหาแนวทางในการพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐาน เมื่อพิจารณาถึงการศึกษาขององค์ประกอบประสิทธิ ผลองค์กรซึ่งเป็นตัวจักรขับเคลื่อนสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กรยังไม่กว้างขวาง และขาดการวิเคราะห์ในบริบทขององค์กรให้ชัดเจนดังที่ วิทยากร เชียงกูล (2552) ได้เสนอในงานการศึกษาสภาวะการศึกษาไทยปี 2551/2552 ให้ความการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการจัดการองค์กรบริหารเท่านั้นแต่ละเลยองค์ประกอบขับเคลื่อนอื่นๆ ทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษา ปัจจุบันยังคงมีคำถามจากสังคมว่าสถานศึกษาภายใต้การดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผลิตเยาวชนได้อย่างมีคุณภาพอยู่หรือ ดังเช่นการจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับการศึกษาปฐมวัย ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น การจัดการศึกษาดังกล่าวยังอยู่ในลักษณะเป็นเครื่องมือพัฒนาที่ยังต้องพัฒนาอยู่หรือไม่

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่หลายประการอันเนื่องมาจากความแตกต่างหลากหลาย ทั้งในด้านโครงสร้าง อาคารสถานที่ และการบริหารงาน ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครองและชุมชน ที่ยังขาดความรู้ความสนใจ ไม่ให้ความสำคัญในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเท่าที่ควร ซึ่งการจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เนื่องจากปัญหาอุปสรรคภายในและผลกระทบจากภายนอกส่งผลต่อความคาดหวังและโอกาสในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปัจจุบันหน่วยงานต้นสังกัดยังไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดที่แสดงถึงการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเฉพาะศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้มีการกำกับติดตาม (Monitoring) การประเมินผล (Evaluation) และมีความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงสนใจที่จะพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ ที่มีความเหมาะสมกับสภาพบริบทของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และผู้สนใจสามารถนำไปใช้ในการวัดระดับประสิทธิผลของการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อนำไปสู่การวางแผนพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล
3. เพื่อทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย มีใช้กระบวนการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากร คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2557 เป็นหน่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล (Unit of Analysis) โดยหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 คน และครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 1 คน เป็นผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2557 ที่ได้จากการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 768 แห่ง รวมทั้งสิ้น 1,536 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) และแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล จำนวน 80 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) แบ่งขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดทำร่างตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล โดยการศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา บทความ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรที่มีประสิทธิผล การบริหารจัดการสถานศึกษา และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน นำข้อมูลที่ได้มาสรุปโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Document Analysis)

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบจำลองตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1) การจัดทำร่างตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล จำแนกได้ 4 องค์ประกอบ 80 ตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .60 มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) อยู่ระหว่าง 3.67 – 4.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .42 – .74 เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่าตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) มากที่สุด คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมวางแผนการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นโดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.51 รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.47 และตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้ดูแลเด็กมีการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 3.67

2) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล พบว่าองค์ประกอบที่ได้ผู้วิจัยได้ตั้งชื่อองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบตามคุณลักษณะของตัวชี้วัดที่อยู่ในแต่ละองค์ประกอบ และเรียงลำดับการอธิบายความแปรปรวนได้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การจัดประสบการณ์อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 17.79 มีตัวชี้วัดที่บรรยายได้จำนวน 20 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .70 - .88

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 14.55 มีตัวชี้วัดที่บรรยายได้ จำนวน 17 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .77 - .87

องค์ประกอบที่ 3 อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 8.73 มีตัวชี้วัดที่บรรยายได้ จำนวน 17 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .73 - .84

องค์ประกอบที่ 4 ภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.51 มีตัวชี้วัดที่บรรยายได้ จำนวน 17 ตัวชี้วัด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .64 - .87

3) การตรวจสอบความสอดคล้องและยืนยันผลการวิจัย ด้วยการพิจารณาข้อมูลจากความคิดเห็นของการตอบแบบสอบถามโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ .33, $df = 1$ ($p = 0.01$), $\chi^2/df = 1.49$, $GFI = 1.00$, $AGFI = .99$, $RMSEA = .00$, $CFI = 1.00$ เมื่อพิจารณาค่าดัชนีเหล่านี้เทียบกับเกณฑ์ความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าดัชนีทุกค่าผ่านเกณฑ์ และบ่งบอกได้ว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ว่าแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย และภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เมื่อพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error : SE) การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (t-Values) ของค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัว โดยมีค่าตั้งแต่ .68 - .86 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า นั่นคือ แบบจำลองการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลที่สร้างตามกรอบแนวคิดจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อีกทั้งแสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลทั้ง 71 ตัวชี้วัดเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลทั้ง 4 องค์ประกอบ แยกการวิเคราะห์รายองค์ประกอบ พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าเป็นบวกทุกค่า เมื่อเรียงลำดับตามน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัดประสบการณ์ อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย และภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดถึงต่ำสุด คือ .86, .84, .74 และ .68 ตามลำดับ จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงว่าองค์ประกอบการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลทั้ง 4 องค์ประกอบร่วมกันอธิบายการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล นอกจากนี้สังเกตได้ว่าแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางตัวมีเทอมความคลาดเคลื่อนรวมอยู่ด้วยทั้งตัวชี้วัดและองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดกับตัวชี้วัด ในการวิเคราะห์

องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปได้นำเสนอความคลาดเคลื่อนเข้ามาวิเคราะห์ด้วยอีกทั้งยอมให้เสนอความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ ทั้งนี้จะมีความสอดคล้องกับข้อมูลและตรงกับสภาพความเป็นจริง

อภิปรายผล

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลจากข้อมูลเชิงประจักษ์และอาศัยหลักเกณฑ์ทางสถิติเป็นพื้นฐานในการพัฒนาตัวชี้วัด และกรอบแนวคิดในการวิจัยได้มาจากการศึกษาเอกสารที่นักวิชาการได้ศึกษาไว้และงานวิจัยที่นักวิจัยได้ศึกษา ซึ่งมีทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างแล้วแต่มุมมองของนักวิชาการและนักวิจัย ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ พบว่า ตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล มี 4 องค์ประกอบ 80 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม และความปลอดภัย และภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สอดคล้องกับ อนุปรกรณ์ สมบัติมี (2559) ที่ได้ศึกษาโมเดลพระระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้องค์ประกอบของประสิทธิผลคือ ความสามารถในการยืดหยุ่นปรับตัว ความสามารถในการจัดการทรัพยากร ความพึงพอใจงานของครู และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนา เด็กเล็กที่มีประสิทธิผลในครั้งนี้ มีองค์ประกอบทั้งหมด 4 องค์ประกอบ เรียงลำดับตามน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากไปหาน้อย คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย และภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับ Lipsitz (1984), Mott (1972), Edmons (1979), Gillham (2000), Lunenburg & Ornstein (2004), Sergiovanni (2001), Heneveld (2000), Carasco (1997), Johnson (2003), Cunningham and Cordeiro (2000), Levine and Lezotte (1990), Teddlie & Reynolds (2000), Purkey and Smith (2001), Hoy & Miskel (2005, 2008), Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2001), Austin and Reynolds (1990) และ Stedman (1987) จากองค์ประกอบของตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลในครั้งนี้เกิดจากการใช้วิธีการทางสถิติด้วยการรวมตัวแปรของการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมีความสัมพันธ์กันสูงไว้ในองค์ประกอบเดียวกันทำให้ได้ตัวชี้วัดที่ครอบคลุมและสอดคล้องกันในแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น Lyons Robbins and Smith (1983) กล่าวว่าการศึกษาความสัมพันธ์ที่ระหว่างบ้านกับสถานศึกษาจะทำให้การมีส่วนร่วมประสบความสำเร็จ Loomba (1978) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในสถานศึกษาเป็นหน้าที่สำคัญของผู้ปกครองเพื่อร่วมในการกำหนดนโยบายของสถานศึกษา ร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆของสถานศึกษาสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองควรมีบทบาทในการร่วม ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อปรับปรุง แก้ไข ร่วมรับผิดชอบในผลงานที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ร่วมกันศึกษาสำรวจปัญหา สาเหตุ ความต้องการ ร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆของสถานศึกษา รวมถึงการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ผลการปฏิบัติงานและผลงานของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ถือว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐานสอดคล้องกับหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และทิศนา แคมณี และคณะ (2551) ที่ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จ ที่พบว่าครูที่มีการเตรียมการสอนที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ครูที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดีมักจะมีการเตรียมการสอนโดย

การศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษามาก่อน และมีการนำความรู้ที่ตนได้จากการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องมาทดลองใช้ เช่นความรู้จากการอบรมสัมมนา การอ่านจากแหล่งต่างๆ การไปศึกษาดูงาน การเสวนา พูดคุยกับเพื่อนครู ผู้รู้ หรือจากการนิเทศภายใน ครูได้นำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ในการเตรียมการสอนและนำไปทดลองใช้ สอน เมื่อสอนเสร็จแล้วมีการคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง นำผลที่เกิดขึ้นไปใช้ปรับปรุงการสอนต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่า การมีแนวคิดหลักเป็นจุดร่วมในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสอดคล้องกับการวิจัยพัฒนาเพื่อ ปฏิรูปการเรียนรู้ ที่พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ และทักษะพื้นฐานที่ดีขึ้นเนื่องจากสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู รูปแบบ วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน Sergiovanni, Kelleher, McCarthy & Wirt (2004) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความถนัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน สอดคล้องกับ Cunningham & Cordiero (2003) กล่าวว่าไว้ว่า ครูต้องรู้จักปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน สอดคล้องกับนพพงษ์ บุญจิตราดุล (2553) และวิชัย ดิษฐระ (2553) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรูควรจัดให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูจำเป็นต้องใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู

อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย หวน พินพันธ์ (2554) ที่กล่าวว่า ที่ตั้งสถานศึกษาที่ดี ควรไม่ไกลจากชุมชน สิ่งแวดล้อมดี ห่างจากแหล่งอบายมุข มีสาธารณูปโภคสะดวก อาคารเรียนมีความแข็งแรง พอเหมาะกับจำนวนผู้เรียน สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรตั้งอยู่ใกล้ชุมชน ไปมาสะดวก อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี งาม พื้นสนามเด็กเล่นเป็นพื้นที่เรียบไม่มีหลุม บ่อ การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารมีความร่มรื่น สภาพแวดล้อม ภายในอาคารจัดแบ่งพื้นที่ภายในให้เหมาะสมกับการใช้สอยและจำนวนผู้เรียน มีความปลอดภัยสอดคล้องกับ หวน พินพันธ์ (2554) ที่กล่าวว่าสถานศึกษาควรมีมาตรการด้านความปลอดภัยแก่ผู้เรียนด้วย

ภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก Cunningham & Cordeiro (2003) กล่าวว่าไว้ว่าผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและต้องสามารถทำงานเป็นทีมได้โดยให้โอกาสผู้ร่วมงานได้รับผิดชอบร่วมกันตาม ความถนัด ส่วน Sergiovanni, Kelleher, McCarthy & Wirt (2004) ที่เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนา ส่งเสริมให้ บุคลากรมีคุณภาพยิ่งขึ้นด้วยการให้การศึกษา เข้ารับการอบรม ไปศึกษาดูงาน เข้าร่วมประชุมสัมมนา Bass (1995) และ Bass and Avolio (1990) ที่ศึกษาพบว่า ภาวะผู้แบบเปลี่ยนสภาพที่ประกอบด้วยการสร้างวิสัยทัศน์ การสร้าง บารมี การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล การกระตุ้นทางปัญญา การสร้างแรงบันดาลใจ และการให้รางวัลตาม สถานการณ์ที่ผู้นำเสริมแรงให้เหมาะสมเมื่อผู้ตามปฏิบัติตามข้อตกลงสามารถช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมาย เช่นเดียวกับ Reid and Other (1988) กล่าวว่าปัจจัยด้านผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการบริหารส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารจัดการของสถานศึกษา สอดคล้องกับ Gardner (1990) ที่กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพผู้นำ คือคุณสมบัติผู้นำโดยผู้นำจะต้องมีความรับผิดชอบ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีความสามารถ มีสมรรถนะในการทำงาน มีทักษะในการจัดการและการจูงใจ ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหาร และ Lunenburg and Omstein (2004) กล่าวว่าการดำเนินงานจำเป็นอย่างยิ่งที่การจัดการโครงสร้างของงานที่มีความชัดเจนของเป้าหมาย หรือมี โครงสร้างของงานที่กลุ่มได้รับมอบหมาย ผู้นำให้แนวทางในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานและแนวทางการแก้ปัญหา ในด้านพฤติกรรมภาวะผู้นำ พบว่าผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีความชื่นชมผู้นำมากเท่าไรก็จะเลียนแบบผู้นำมากขึ้นเท่านั้นทั้ง ด้านพฤติกรรม เจตคติ และค่านิยม

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ .38, $df = 1$ ($p = 0.01$), $\chi^2/df = 1.49$, $GFI = 1.00$, $AGFI = .99$, $RMSEA = .00$, $CFI = 1.00$ เมื่อพิจารณาค่าดัชนีเหล่านี้เทียบกับเกณฑ์ความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าดัชนีทุกค่าผ่านเกณฑ์ และจากผลการเทียบกับเกณฑ์สามารถบ่งบอกได้ว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ว่าแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและความปลอดภัย และภาวะผู้นำของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลที่ได้จากการวิจัยเป็นตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิผล สามารถนำไปใช้ในการประเมินหรือเป็นแนวทางในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เกิดประสิทธิผล

1.2 แบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีประสิทธิผลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ช่วยให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทสังคมไทย ที่สามารถนำไปเป็นแหล่งอ้างอิงเพื่อการวิจัยต่อเนื่องหรือพัฒนาให้สมบูรณ์ให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

1.3 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นสามารถนำตัวชี้วัดให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และใช้เป็นแบบประเมิน กำกับ ติดตามการดำเนินงาน ยกกระดับการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

1.4 ผลสืบเนื่องจากการวิจัยและข้อมูลเชิงประจักษ์ทำให้ได้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมกับสภาพและบริบทของสถานศึกษา และทำให้สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ในการวางแผนดำเนินงานพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องตลอดจนบรรลุเป้าหมายและหลักการที่กำหนดไว้ในการปฏิรูปการศึกษา และมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อศึกษาพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยศึกษาในภาคอื่น หรือระดับประเทศ เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาศึกษาเปรียบเทียบ หากมีความแตกต่างก็จะได้พิจารณาถึงสาเหตุที่แตกต่าง แต่ถ้าหากได้ข้อค้นพบที่เหมือนกันก็จะได้เครื่องยืนยันข้อค้นพบจะทำให้ข้อค้นพบมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

2.2 ควรวิจัยเพื่อศึกษาพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ นำไปประยุกต์ใช้เพื่อการปฏิบัติในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อจะทำให้เกิดองค์ความรู้ที่พัฒนาจากสภาพจริง พร้อมสามารถนำไปใช้ได้จริง เป็นการสนองตอบการนำผลการวิจัยสู่การปฏิบัติจริง และพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปปฏิบัติกับกลุ่มเป้าหมายอื่น โดยเฉพาะศูนย์พัฒนาเด็กในสังกัดอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กมล สุตประเสริฐ. (2554). **รูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พริกทวนกราฟฟิค จำกัด.
- ทีศนา แชมณี. (2551). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุล. (2534). **หลักการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เอส เอ็ม เอ็ม.
- ปิติชาย ต้นปิติ. (2547). **การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันชัย มีชาติ. (2549). **การบริหารองค์การ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยากร เชิงกุล. (2552). **สภาวะการศึกษาไทยปี 2551 / 2552 บทบาทการศึกษากับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- วิชัย ดิสรสระ. (2553). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สำนักประสานและพัฒนากิจการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, (ม.ป.ป.) **มาตรฐานการศึกษา (ขั้นพัฒนา) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. ม.ป.พ.
- หวน พินพันธ์ (2554). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา (Online)** <http://facstaff.swu.ac.th/> (25 พฤษภาคม 2556)
- อนุปกรณ์ สมบัติมี. (2559). **โมเดลพุทธระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 12(1) : 22-31.
- Austin, G., & Reynolds, D. (1990). **Managing for improved school effectiveness: An international survey**. *School Organization*, 10.
- Bass, Bernard M. and Bruce J. Avolio. (1994). **Improving Organizational Effectiveness through Transformational Leadership**. Newbery Park California :
- Cunningham & Cordeiro (2003) Cunningham, W.G. and Cordeiro, P.A. (2003). **Educational administration : A problem-based approach**. Boston : Allyn and Bacon.
- Carrasco, M. & Frieder, K.S. (1997). **Cortical magnification neutralizes the eccentricity effect in visual search**. *Vision Research*, 37 (1).
- Edmonds, R. (1979). **Effective schools for urban poor**. *Educational Leadership*, 37.
- Gardner, J. W. (1990). **Frames of Mind: the theory of multiple intelligences** (2nd edition) London: Fontana.
- Gillham, B. (2000) **The Research Interview**. London and New York, Continuum.
- Glickman, Carl D., Stephen P. Gordon and Jovita M. Ross-Gordon. (2001). **Supervision and Instructional Leadership : A Developmental Approach**. 5nd ed. Boston : Allyn and Bacon.

- Hoy, W.K, & C.G. Miskel. (2008). **Educational Administration: Theory, Research, and Practice**. 8th ed. New York : McGraw–Hill.
- Heneveld, W. (2000). **Introduction to school effectiveness. Internal paper**. Washington DC: World Bank.
- Johnson, D.W. and Johnson, F.P. (2003). **Joining Together : Group Theory and Group Skill**. 8th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Levine, D. U., & Lezotte, L. W. (1990). **Unusually effective schools: A review and analysis of research and practice**. Madison, WI : The National Center for Effective Schools Research and Development.
- Lipsitz, J. (1984). **Successful schools for young adolescents**. New Brunswick, NJ: Transaction Books.
- Lomba, N.P. (1978). **Management, a quantitative perspective**. New York: Macmillan .
- Lyons, P., Robbins, A.L. & Smith, A. (1983). **Involving Parents in Schools**. Ypsilanti, MI: The High Scope Press.
- Lunenburg, Fred C and Ornstein, Allan C. (2004). **Educational Administration : Concepts And Practices**. 4th ed. California : Wadsworth Publishing.
- Mott, P. E. (1972). **The characteristics of effective organizations**. New York: Harper & Row.
- Purkey, S.C. and Smith, M.S., (1983). *Effective Schools : A Review*. **Elementary School Journal**. 83. In Chrispeels, J.H. Purposeful
- Reid, K, Hopkins, 13 & Holly, P (1987) **Towards the Effective School**, Oxford: Blackwell.
- Sergeovanni. (2001). **The principalship: A Reflective Praticce Perspective**. 4th ed. Boston : Allyn Bacon.
- Stedman, L (1987) **It's time we changed the effective schools formula**, Phi Delta Kappa's, 69, (3).
- Teddlie, Charles & Reynolds, Davis. (2000). **The International Handbook of School Effectiveness Research**. London : Falmer Press.